

TRINH-LÃM-GIÁP

SỐ
44

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ANH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

May 29, 1977. Vol II. No 11

SỐ 44 * Chúa Nhứt, ngày 29 tháng 5 năm 1977

Thiên Đàng

Y-niệm về Thiên-đàng đã và đang thực sự lu-mở trong ý-thức con người ngày nay. Vào khoảng một phần ba nhân loại trên thế - giới khước từ sự hiền hủu của Thương Đế, đồng thời từ bỏ luôn Thiên-đàng cũng mọi giá-trị thiêng liêng phát xuất từ Thương-Đế. Hai phần ba số còn lại, phần đông lại có cảm nghĩ Thiên-đàng là một thế-giới đặc biệt của những người thuộc thương giới như Thần, Thánh, Tiên, Phật.v.v . chờ không phải dành cho loài người trần tục. Họa hoảng mới có một người òa òa đức ân minh "lạc vào" như cổ truyền Tri huyện Tứ-Thúc ở đất Hoá-châu đổi Trần đã lạc vào Thiên-đàng, hay Bông lai chi đó và cưới òa òc một tiên nữ tên là Giang Hưởng(?). Bao nhiêu câu chuyện về Thiên-đàng thường là sản phẩm của tri tưởnng-tưởng của các nhà văn chuyên viết về huyền-thoại, hoặc chuyên thần tiên cho giới nhiêng. Đầu vậy, điều này cũng bày tỏ ra một ý-niệm , một mơ ước của nhân loại.

Thiên-đàng được hình thành trong mơ ước của con người. Không biết Thiên-đàng ở đâu, nhưng đó phải là một nơi hoàn-toàn hạnh-phúc, mà nghĩa hạnh phúc đây là bao gồm mọi hương-thụ òu được đầy tròn nhất để thỏa mãn đây òu về vật chất và tinh-thần của con người tôi-lỗi . Con người đã òem Thiên-đàng đóng khung vào quan-niệm thế-tục, và trong chiều hướng đó , trí tưởng con người vè ra Thiên-đàng là một nơi cực kỳ sung sướng đáp ứng òu được mọi ước-vọng. Thời thi: Cảnh các cu già chén chú chén anh bén bít cõi tưởng. Một Thiên-đàng phongnhà cho các vị lão thành; Lầu son gác tia, dâotiên khắp nỗi, một Thiên-đàng lý tưởng cho những kẻ sống trong chòi tranh vách đất, chạy ăn tung bùa. Thiên-đàng, một nơi đây-dày my nư, xiêm y rực rỡ, hát múa tinh tú suốt ngày. Ước-vọng của các dân tộc thích chủ-nghĩa da thê; Võ câu bé biêng học, lai nghỉ Thiên-đàng phong cảnh òe òe, bánh keo đây đây, òo chòi khắp nỗi, và nhất là không kiêm òau ra một trường học òo òo. Nói tóm lại, Thiên-đàng phải là nơi moi khát vọng thế-tục của con người òu được thỏa mãn.

Theo kinh "Hoa nghiêm nghĩa hải bách môn" của Phật giáo, thi Thiên-đàng hay Niết-bàn chỉ

là một trạng thái kinh nghiêm của tâm-thức, một thứ thuần túy kinh nghiêm, không phải bô hồn thế giới hiện thực, sự vật hiện thực mà chỉ giác ngộ về thế giới hiện thực để nhìn với con mắt tinh thần không huyễn-tưởng, vô tư hóa, không chấp tướng nua. Thoát hết trói buộc, vượt khỏi các trói ngại, vĩnh viễn xa lià nguồn òau khổ. (Đại tang quyển 4)

Như vậy, phải chăng Thiên-đàng là một nơi hưởng thụ òay trọn theo cách thế-tục , hoặc chỉ là một "trạng thái" sắc sắc không không trong tâm thức?

-Không. Thiên-đàng không phải là nơi đáp ứng mọi dục-vọng thế-tục, cũng không phải là một trạng thái. Thiên-đàng là một chỗ (Giảng 14:2); Một Thành thánh (Khải-huyền 21:10); Một quê hương tốt hồn (Hê-bô-rô 11:16); Một nước hiền hủu, khâ-niệm và vĩnh cửu (Hê-bô-rô 12:28).

Nếu không có Thiên-đàng, sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời đối với loài người không có đoạn chung cuộc, và đức tin trong Cơ-đốc giáo bị sụp đổ hoàn toàn.

Vậy, Thiên-đàng là một phần trong chương trình cứu-chuộc của Đức Chúa Trời đối với loài người; là hẫu quả tưởng lai tối hẫu của hạnh phúc trong sự cứu chuộc. Chính Đức Chúa Jésus đã phán: "Lòng các người chờ hê bối rồi; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nua. Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ; bằng chảng vây, ta òa nói cho các người rồi. Ta òi sấm sét cho các người một chỗ. Khi ta òa òi, và òi sấm sét cho các người một chỗ rồi, ta sẽ trở lại òem các người òi với ta, hau cho ta òo òi thì các người cùng òo òi." (Giảng 14:1-3)

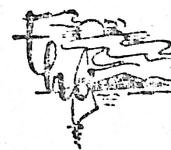
Thưa quý vị, Đức Chúa Jésus òang sám-sán Thiên-đàng vinh phước cho quý vị. Nói đó thế nào? Xin quý vị òón xem số Anh-Sáng kỵ tối. Điều quang trọng òai với chúng ta, không phải là òu đồng mò ước một Thiên-đàng, hoặc chỗ òai mò hổ một Thiên-đàng khi từ già-cuộc òai hiện tại. Trước lại, ý-niệm về Thiên-đàng thực hủu, vinh phước thûc-duc chúng ta bầy tỏ trong ðức tin, bằng cách tin nhận Chúa Jésus là Mùi Chuá. Đó là điều khiến tiên quyết để òu được sự cứu-rồi qua Đức Chúa Trời, và khi ấy Thiên-đàng là

một phần trong sự cứu-rỗi của Đức Chúa Trời mà chúng ta đương nhiên thọ hưởng.

Thưa quý vị, là các Cơ-đốc nhân. Hi vọng là đức tin tạo một cuộc sống thuộc linh mạnh mẽ trong Cơ-đốc nhân. Trước đây hơn hai năm, mỗi chúng ta đều có dịp ở trong những trại tạm cư trên đất nước này. Chúng tôi ở khu trại 8 Camp Pendleton, CA. Những người ở khu trại 1, được ở trong nhà vom bằng tôn, cửa néo dang hoang, nên si-măng sach - sê, giường đệm hàn hoi. Con trai 8, chúng tôi ở trong lều vải dựng trên khoảnh đất cồn dãy cỏ úa, và mỗi người một ghế bố. Nhưng chẳng một ai trong trại 8 thêm khát tiễn-nghi ở trại 1. Cúng chẳng một ai ở trại một hi-hung an vui trong cái cảnh phuoc hòn cuaminh. Hoàn cảnh có khác nhau nhưng niềm mơ ước chỉ là một. Họ hỏi thăm nhau "Bao giờ xuất trại" Sông nదi tam cư nhưng tinh-thân hướng về Đinh cư. Tinh-thân đó đã lâm thành chủ đích cho mọi sinh hoạt trong trại là chuẩn - bị một cuộc ra đi để định cư. Đó cũng là tinh thần sinh-hoat của các Thánh đó xưa kia và ngày nay. Các Cơ-đốc nhân "xứng minh lâ, kề khích và bô hành trên đất.... Họ ham mê một quê hương tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời." (Hê-bô-rô 11:13,16) và "thế gian không xứng đáng cho họ ở." (Hê-bô-rô 11:38). với tinh-thân đó, họ không còn để mọi tiễn-nghi vật chất làm cùu cánh cuộc đời, nhưng chỉ là những phuort-pien cho cuộc sống tạm.

Đáng buồn thay! ngày nay nhiều Cơ-đốc nhân đang cố gắng vật lộn với mọi hoàn-cảnh để tạo dựng những điều thuốc về trân thê, coi đó là mục-dịch cuối cùng của cuộc đời. Hoặc có nhiều Cơ-đốc nhân chìm đắm trong sự thỏa-mãm của thành công, đã từ nhú với linh hồn mình rằng: "Linh-hồn ôi, hãy đỡ đỡ đõnhieuu của để dành dung lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống và vui-vé." (Lu-ca 12:19). và Thiên -đang trở thành vô nghĩa đối với họ. Năng lực thuộc linh nghèo nàn, đãi sống thuộc linh eõ-uõt. Buôn thay, chính Đức Chúa Trời đã gọi những Cơ-đốc nhân này: "Hỡi kẻ dại!" (Lu-ca 12:20) để thúc tỉnh họ.

Thưa quý vị, là những Cơ-đốc nhân. Chúng ta hãy cũng đứng chung trên bình diện đức-tin của các Thánh đó "xứng minh lâ kề khích và bô hành trên đất....đương đi tìm nơi quê hương.....ham mê một quê hương tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời; nên Đức Chúa Trời không hối-thẹn mà xứng minh lâ Đức Chúa Trời của họ (và của chúng ta), vì Ngài đã sẵn sàng cho họ (và cho chúng ta) một thành!" (Hê-bô-rô 11:13,14,16)



CHUYỆN NGÀY XƯA

NGÀY NAY

Chuyện ngày xưa: tội thô hành lạy tượng
Năm tháng ngày mường tượng chôn ma vương
Bằng sức mịnh, vô vong, đến đau thương
Song, trân thê vô phuort tìm lối thoát!

Chuyện hôm nay: cả khung trời xanh ngát
Hy-vọng trân thê mãn khát khao xưa
Đường đến Thiên-đàng vung tinh yêu
Lối về địa ngục lui vào tam tối!

Nay ban hối, cửa trời đang mở lối
Đường Jēsus, chân lý vẫn muôn đời
Duy lối Ngài, độc nhất, khó tìm đâu
Ngôn cứu rỗi, nhiệm mầu hồn nhân thế!

Chỗ chí nứa? ban không tìm nổi để
Ký thác tâm hồn lên Cứu Chúa Jēsus?
Ngài sẽ chăm lo ban khắp mọi điều
Nếu bạn nhận Ngài lâm Danh cứu rỗi.

Nguyễn huy thịnh



Chúng tôi đã gói Kinh thánh đến (Tiếp theo)

26. Nguyễn Nguyễn - Whittier, CA
27. Văn quang Phú - Omaha, Neb
28. Nguyễn trong Nguyễn - Buen Park, CA
29. Phùng thiền Quang - Burbank, CA
30. Châu phú Huân - Winter Haven, Fla
31. Nguyễn thi Ri - Paramount, CA
32. Hoang-lê-Ngân - Lynchburg, VA

* Chúng tôi chán thành cảm ơn quý vị đã gói thơ yêu-cầu chúng tôi gói Kinh thánh đến ban hưu, hoặc xin gói hai ba cuốn cho chúng một gia đình. Chúng tôi rất tiếc không thể lầm lũi được điều đó. Vì mục đích chúng tôi chỉ gói tặng những vị nào tự cảm thấy CẦN CO MỘT KT và đã gói thơ đến cho chúng tôi. Xin quý vị thứ lỗi vì đã không lầm quý vị hãi lòng.



vì "NGÀI MUỐN.....

CHO MỌI NGƯỜI ĐƯỢC CỨU-RỖI VÀ HIẾU BIẾT LỄ-
THẬT. (ITI-mô-thê 2:4)

- Xin quý vị giới thiệu ANH-SANG cho bạn hưu